

Előfizetési pénzek
KEREKES GÉZA
 f. szerkesztőhöz,
 mint kiadótulajdonoshoz
 Teleky-utca 2167.
 intézendők.

SZERKESZTŐI IRODA:
 Teleky-utca 2167. sz. a
 hova a lap szellemi
 része küldendő.

KÉZIRATOK
 csak hármintve fogad-
 tatnak el.

ELŐFIZETÉS:	
Egész évre	5 "rt — kr.
Félévre	2 " " " " "
Negyedévre	1 " " " " "
Egy hóra	— " " " " "
Egyes szám ára	— " " " " "

Stuczczer Szepi
 k. k. lajdinánt.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
KEREKES GÉZA.

A bimasz labokpól olvasog hoty a fitéz féhatnaty ua asz oberlájtnant Alexander fon H a l u m e k dzsinallda ety kravall.

Kreicz kruczi dirkkn és szászezer kártecsesn! hoty meri ety pides czifil lap ety rongy újság — czum auszi-wischn, — eszted mondni ety féhatnaty ua felél, a gi tebb fan mind ety miniszder... parrdon, allen respekt dem Herrn Herrn Baron Ferjerfári. A tebi csag lári fári.

Hoty meri ety pidang szergeszté asztad irni ety úrrol, a gi fiselede aran pordopé?!

Talán aszier hoty asztad mondod hoty „nincs motyor hatsereged ész nincs matyor girál. — No tasz szag i á, i. á! Én se nem izsmereg motyor álam és motyor hatseregedet.

A Herr fon Holumek k. k. ober lejtnand gyötte fon Leitomischl ész én fon Ischl! te

azierd fagyung gut khamerád mit a nand. Aszután asztot ir ety pitang lab, hoty a diszteld féhatnagy urad gilekteg társaságpüll és az efé pordupé hoszá ferdeg az ő cziferblatthosz.

Himml kreicz kruczi fikszo noch a mol, — osztad szerednék én ládni, — no tasz wer mó freszszn! I mecht trájn háun asz anyim gardodal hoty allesz mecht krachn.

Ety k. k. Diszt ua szapad mindent mondani, — mert asz fan ety Diszt ua, — te a czifill bagázsz haltsz Maul szonszt krigsz a watsn!

Én gigireg magamnak asz ilen hir-labogat, mert i háu den schédl auz a nand!!!

Asz nem dardoszig a tologra, hogy minget fizeti a motyor álam, — aszier fan asz álam hoty minget fizese.

Ferfluchte petyárn!!!
 Elijen a Holumek én szalutirozog negineg.
 Sze avusz!

Ünnepeljünk!

1888. Okt. 6.

Nem zúgnak harangok. Minek is lármázni!
A fájdalom néma!
A r a d r a gondolván, a lélek kezd fázni, —
L e g y e n c s e n d e s s é g m a !

A gyászt is nem kívül, belől kell viselni,
Megtisztult lélekben!
A seb hadd ujuljon, engedjük kikelni,
Százados években!

Tizenhárom szentünk van nekünk az égben,
Csillagok honában.
De hét millió vagyunk idelent a légben,
A magyar hazában!

S a hét millió **Tizenhárom** szentért:
Má'ma imádkozzék!
S az imák imáját a Jézus Krisztusért
Hallgassa meg az ég!

Utolsó szó.

Már hiszen tetszik tudni — ezalatt nem azt értjük, hogy talán torkunkon akadt volna a szó, — sőt! Hanem hát még egyszer és utóljára, — mivel nem akarjuk a falra hányt borsó szerepét játszani, bátorkodunk megkérdezni az erélyességéről s szigorúságáról s a rendfenntartásról ösmeretes harmadik kerületi rendőrkapitányságot, hogy méltóztatik-e tudomással birni közegei útján arról, a miről úgy látszik a tisztelt norma tanító urak, de jobban mondva még a gymnasiumi tanár urak sem birnak tudomással?

Ez pedig nem egyéb azon egethasító orditozásnál, falat verésnél s a falak szögleteinek leverésénél, járda teljes elfoglalásánál, veszekedés, köpködés, káromkodás s egyéb ily csekélységeknel, a mit a kis másfél suk-kos nebulók elkövetnek örömeikben midőn a tudományok honából (?) az iskolából mennek hazafele. — Sőt csütörtökön délelőtt 10 órakor a r. cath. leányiskolából hazatérő sarju hölgyek a szó szoros értelmében a járdán összeverekedtek Ennek saját szemünkkel voltunk tanui, de az előbbieknél is vagyunk szerencsések naponta kétszer tanui lehetni.

Mi is jártunk iskolába egykor s nem is olyan régen, — de akkor az volt a divat, hogy rendben és csendben kellett hazamenni szépen kettésével az utcán. Egy társ rendesen megvolt bizva a felügyelettel. S jajj

volt annak, ki rendetlenség miatt felvult írva, — mert az másnap tinta levest és papiros galuskát ebédelt.

Nagyon sokszor felszóllaltak már a lapok az ilyen kvalifikálhatlan dolgok ellen, — de úgy látszik nincs a ki megértse, vagy szándékosan nem akarja megérteni.

A **rendőrség**-nek szerintünk nem csak kiárólag a **korcsma** ellenőrzése a feladata; hogy mi? azt ők talán úgy is tudják. Hogy pedig a t. tanító és tanár urak ne tudnák megfékezni a gyermekeket, — azt hinni nem akarjuk.

Vannak esetek a hol a rendőrség nem léphet közbe, p. o. midőn a különféle **leánynevelő** intézetekből jövő 8—10 éves leánykák **R a n d e z v o u z t** adnak*) a 12 éves legénynek haza menet, s a legény a hölgyet szerelmi vallomások s epedő pillantások között a harmadik házig kíséri, — mert a kapuig nem lehet, mivel ha a mama meglátná, úgy **Romeó** mint **Julia** a nádbot —, esetleg a virgácsal jönne érintkezésbe.

Tehát csak az előbbi esetre kérjük a rendőrség becses figyelmét kiterjeszteni!

s. a.

*) Bizonyosan a mamájuktól tanulják! (Gépmester.)

Gänzenwürf és Bimzenstein.

Gänzenwürf: Holothál í mán asztat, hojd a khereskedelmi minisztérjom megthiltott az ócska rohásoknak ój rohát árolni, phedig azok vannak mi thölönk?

Bimzenstein: Holotham és alvastham és nadjon megötközthem magamat benne!

Gänzenwürf: Nüü? és mit szöllolsz ahöz?! Hát azier hagytok mink el a fhöggetlen phártot és mentönk **Thisz o Kálmánhoz** hojd esztet selekedjen a mi nemzetönkkel, a mi ütlet feathart és tháplál?!

Bimzenstein: Magam se nem is thodok, — de anyit mandok neked, hojd abezóg **Thisza** és éljen a **Verechovai Jola**!

Gänzenwürf: Hojd ha the asztat nem akarsz, hojd én vágjalak thégedet pofon, akor ne ogasss, értelsz? De azier abezóg **Thisza**!

Bimzenstein: Lesz még ödö a mikor kénétek még. Abezóg!! Hepp!!! és még-edszer abezóg!!!!

Gänzenwürf: Megvadajok veled elégedve, vadj edj jerek. Schólem!

Bimzenstein: E láchem!

Makra Mihály.

Mink azír ülünk a közgyűlésbe, hogy vekszáljunk.
Nincs is annál könnyebb dolog!

Mit bánom én, ha a kórházi betegek egymás hátán
feküsznek is, csak kóristálló legyik, de oan, a
mijen ne legyik az országba se. Futja a város píze, a
mipízünk; csak nem kell elpennázní.

Istálló, mínes legyik, ugy hogy a merre nizek, az
én beteg marhámával bibelógygyík a polgár-
mester is, meg a hajduk is, máskípp baj lesz.

Még ezek elébbvalónak tartják az iskolát, meg a
falaszterozást, mint a renyhe mínest, még
csak akkék!

Mihótátúl óta kikerültem a szoktató iskolából, még
nízni se szeretem azt a fakó ípülist, a mék különben
hasztalan áll ott. Az én gyermekem nem jár belé, legyik
kocsis, mint az apja vót, becsületes ember, de halálig
vallja, hogy a kórestálló nem jó, a csődörös kertbe is
kék még v a g y k e t t ő.

Mír vóna a pógármester, ha még parancsolni se
lehetne neki, nekünk, hejjes pógároknak, a kinek az
ivadíka se vész ki, mer nem enged de egy hajszálnyt
se a sok jussból, a mit most az urak pennáznak el.

Níí dehát ez a világ oan rossz. Kélnyer, szorics-
csík belé még féllitert ebbe a lendőreleg megvizsgált és
helybenhagyódott három deczisbe!!

Divat.

Telket venni, nem fizetni,
Telekre hitelt keresni,
Téglát részletfizetésre,
Dolgozik munkás serege.
Léczet, deszkát puffra adnak,
Ácsok hitelbe dolgoznak.
Lakatos és cserépfedő,
Ha minden kész majd várhat ő.
Falak vékonyak, mint kártya lap,
Szélnék ellent nem állhatnak.
Ámde ablak magas, széles,
Erkély és disz igen fényes.
Alig a tödél felrakva,

Rohanni már a bankokba,
Pénzt felvenni minél többet,
Ház dereka belegörnyed.
Kereskedők jönnek-mennek,
Törülgetik a szemüket.
Mikor árverésre kerül,
Mindegyikbe a vér elhül!
Igy megy most a világ sorja,
Bolondulunk a divatba!!

Ermán.

Pithia jóslatai.

A nagyerdei vendéglőre November elsején 35000
kereszttyén és 85000 zsidó fog pályázni. A tanács elfogja
határozni, hogy a Sziksza y-féle földöt betiltja, sőt
még a Telegdy földöt is.

Az új vasúti indóház díszét fogja ezentúl képezni
a Czigánysornak és a Késesutczának.

Valentin színigazgatóhoz a jövő héten éppen
200 koloratúr énekesnő mint primmadonna fog ajánlkozni,
— s ennélfogva Valentin még kifog bírni két hóna-
pot Debreczenben.

Daczára annak, hogy a harmadik előadásnál üres
volt a színház, — ez nem fog ismétlődni ez idényben
kétszáznál többször.

A magyar nyelv apostolai (?) már t. i. a színé-
szek, nem fognak köcsög kalapot viselni, mert észre
vették, hogy az a bizonyos nagy kürtő ki húzza a fejük-
ből a szerep tudást, a mi különben sem sok van náluk.*

* Helyes!

[Szédő.]

KÖRMÖDI és KAPARI.

Körmödi: Kedves kollégám, valamit ajánlanék!

Kapari: Hát ki kéne menni a vármegyébe végrehajtónak, mert most hajtják be a közmunka adót, mit szöll hozzá?!

Körmödi: Én?! a mindenható Tiszta oltalmazzon tőlle! Egyszer voltam Dorogon, egyszer meg Vámos-Pércsen s mind a két helyen takarosán meghámoztak. Nem én, kollégám, inkább éhen halok!

Kapari: Én meg egyszer Vámos-Pércsen a tagosítást indítványoltam, s ha jó lábaim nincsenek és a vasuti kocsiba bele nem ugrom, — bizonyosan megtagosítottak volna azok a hájfejűek. Csak jó, ha a végrehajtónak jó lába van.

Körmödi: Bizony jó, kolléga! már magam is sokszor igénybe vettem. Hát jobb leszsz, ha itthon maradunk, — ez a czivis níp ojan jó béketűrő akar a birka.

Kapari: Hány féle adó van most kollégámnál behajtás végett??

Körmödi: Negyvenhat!

Kapari: Tyüh! ez kevés, — én nálam meg ötvenkettő!!

Körmödi: Istén vele kedves kollégám!

Kapari: Tiszta vele kedves kollégám!!

Kekele és Smekele.

Kekele: The Smekele! Thodolsz íi the osztat hojdy mier gozdogab a phápista pap, mint a zsidó Rebbe?

Smekele: Wie hájszt gozdogab és miért volna gozdogab?

Kekele: Hát thodod nekik könjő, — mer már az ő mesiasok meghalt és rájuk hagyott az ő vadjont, — de miénk mesias még ezenthól jön el es fhagja ránk hadjni epesz e grajsz gewaltig

Smekele: Válhú adóságt . . tholán okorsz mondani?!

Kekele: Asztat csak gandaltham, de nem okartam mondani!

Smekele: Hojdy a gondolatod zavarodja össze magát.

Kekele: Szervosz!

Banketten.

A legutóbbi főispáni ebéd alkalmával kérdi egy ismert megye atya a mellette ülő kollegájától h o m l o k á r a m u t a t v a : Ugyan mi lehet ott?!

Éppenséggel s e m m i , volt a rövid válasz.*)

*) De igaz volt.

(Szedó.)

Tyuk Béni

ipariskolai helyettes segédtanár szakelőadásaiából.

Na, hogy valami jólelkű forgószél hajítana benne-
teket tréfából az Ararát hegyére, a kegyelmes Isten pe-
dig engedné meg, hogy lapulnátok ott palacsintává, gyö-
nyörűséges mákvirágok: hallottam ám a szép híreket!
Hogy ti még nemcsak ingyenes, vonó marhákhöz illő,
hangversenynyel tisztelitek meg a város lakosságát, mikor
a csúrhéről hazafelé mentek: hanem még színes gyufák-
kal meg rakétákkal tűzijátékot is rögtönöztök. Szép tö-
letek, hogy még ilyesmi is kikerül abból a buta szemét-
tartóból, a mi a nyakatokon imbolyog; kotorná ki a fő-
löleges mocskot helöle Elkán a gőzszivattyujával!

Ide figyeljétek, sotuba való zsványok! Legközelebb
a miniszteriumról kérdeztem tőletek valamit s ti azt
semmittevőszéknek és országos adóprésnek mondtátok.
No hát tudjátok meg, hogy a miniszterium a z o n k ö z
p o n t i h a t ó s á g, mely a magyar állam igazgatósá-
gának legfőbb vezényletére van hivatta. — Te czudar,
varjurágó kőmives, hogy tömnék tele a böndödöt oltott
mészszel: hát marni jöttél te ide? Kiteszi maga elébe
az abrakos tarisznyát és úgy meg zabál itt, hogy a szája
szélétől a sarkáig csorog a nyála a nagy élvezet miatt.
— Mond meg csak, micsoda az a miniszterium? A z o n
k ö z p o n t i h a z u g s á g, mely a magyar államban
uralkodik? Ejnye, a keleti marhavész üssön belé a le-
vegő rondító szuszogódba, hát úgy mondtam én? Nesze
csak ez a nehány pofleves, utálatos, bagópofázó szerzet,
— azután máskor arra ügyelj, a mit én beszélek.

A miniszterium feje az elnök; nálunk egy mély
belátásu, szerencsés politikus: Tisza Kálmán. — Te má-
sik! Üsd hátba, de jól azt a csirizes lelkű csizmadiát, hadd
ébredjen föl az akasztófárávaló! — Na, kihorkoltad-e
jól magadat, dugnának bele a peczérék abba a csinos
kis hálósobába, a mely hajdu kíséret mellett négy ke-
reken döcözög a vásáros nép között: — mond meg csak
micsoda Tisza Kálmán? Hát hazaáruló!? Ejnye az
oláh cigányok csináljanak dudát abból a goromba sza-
márbőrből, a mi a csontjaidra száradt, de szépen szó-
lottál! Gyere csak, hadd tánczoltássalak meg evvel a
bottal, hogy addig ordítsd: Tisza Kálmán hazaáruló!
míg tótágast nem áll benned az a gyalázatos pára, mely-
nek a java már a csirizes tálba fuladt!

Te piparezező nyavalya, mond meg ennek az ot-
romba csirizragónak, micsoda Tisza Kálmán! — Mély
bheláthásos, szherencsés — nos? — szherencsés phalicsi
kos. — Hogy ragadjon hozzá az orrod a könyöködhöz,
de jól megtaláltad magyarázni; gyujtana meg apád vagy
hét szál gyertyát a kaponyádban, hogy világosodna föl
egy kicsit az értelmed, ostoba kóser ivadék, vesztél volna
Galicziában poloska hizlalónak!

Megmondom hát én még egyszer, micsoda Tisza
Kálmán — de már megint a nyakamon az óra vége és
hiában van meg az emberben a jóakarát, evvel a sok
istentelen, emberi képbe bujtatott orángutáanggal semmire
sem mehet. — Takarodjatok haza és bögjétek rendes
szokásotok szerint, mint valami elszabadult állatsereglet,
hadd gyönyörködjék bennetek a rendőri hatóság; mert
hiszen ti úgy sem tudtok egyebet, mint ordítani, miként
a vadtulok. — A következő órán folytatom, a hol el-
hagytam.

Hudacsek Janó

kiérdeműle drótos — házi úr. —

Sag csínyaljad trvint, ále nye dobre. — Ez nem firi
ösze zenyim tudomasaval, hogy palinkáb feleb vitik, —
izs eszted megszavazot zorszaggyilisz.

Bozse moj! Had szegin totoeska nem izs ihatya
zevé hazi ital nemzetisigtül?!

Sag is azir haraguszok a Tisza Kálmánkúrá, hogy
amit ű mondja — zorszaggyilisz asztad megszavaz.

In aztad gondolom, hogy ha volnang ety panszlav
allam a mit in kívánom izs, — akkor palinkad nem
mente volna feljeb.

Most mar regale megváltás elen akarja Debreczen
csinalnyi egy folyamodazs a mi nem fogja sikerülni.

He-he-he. Regale-gale-ale nyehczem taki velki, —
mert ha megváltja zallam regale, — lesz ojan mint pus-
kapor, — legkiseb írintisre elsüli, — zember felsüli izs
jelszo: büntetyung! — Sag izs leszüing ojanog mint kizs
iskolas gyermekig. — Financz zurasagok leszveg a ta-
nitok, izs tiszteleg az ijen szabacsag.

Szivor, dohany, palinke, czukor izs egyebet, minden
dragab, de zado legdragab. — Eladok zenyim haz izs
megyem laknyi Indiába. — Talan ott nincs Tisza
Kálmán!

Igyunk kicsin palenkád!!!

Dobro nocz!!

Pusztában kiáltó szó!!!

Mindegy! de mégis megkisértjük felkérni
azon t. olvasóinkat, kik lapunkat megrendel-
ték és elfogadták, — hogy két negyed évi
hátralékaikat beküldeni sziveskedjenek, vagy
a lapot el nem fogadni, — hogy tudjuk ma-
gunkat mihez alkalmazni.

Tisztelettel
a kiadóhivatal.

Buki Muki

a színházban.

Tehát itt vannak, újra megjöttek ők Thalia felkent papjai és papnői, hirdetni fogják újra a deszkák-ról a szent hazafias igéket, holmi sikamlós dolgok soha elő nem fognak tálatatni a nagyérdemű közönségnek. Ilyen ígéretekkel jöttek vissza vándormadaraink. És az eddigi pár napi tapasztalat után csakugyan rá jöttünk, hogy egy hét alatt még csak egyszer adták a S u h a n c z o t és ez nagyon szép a társulattól meg a direktortól. Ad vocem direktor. Valentin csakugyan okos ember és jó direktor lehetne, ha rossz nem volna. Itt van nálla M o l n á r L a c z i, a kinél az eszét tartja, na meg rossz nyelvek szerint — egyebet is, de hát ez nem tartozik senkire. Tehát csak ez az egy tagja is milyen aquisitio. Hiszen láttuk őt a megnyitó előadáson „C s á k v é g n a p j a i b a n“, a hol oly gyönyörűen és megkapóan játszott, hogy i s z o n y u hatást csinált, úgy hogy már a gyengébb szíviük kénytelenek voltak eltávozni a h á z b ó l, mert már nem tudták tovább kiállani, — büszke is lehet a L a c z i, mert ilyen furóret csinálni csakugyan csak ő képes, hát ha még jobban ügyelne magára.

Mindezek mellett azonban a közönség meglesz elégedve a társulattal, hiszen L a c z i k á n kívül van nekünk sok új tagunk is, itt van a kis G e r ő f i n é is (a ki ugyan I l u s, csak hogy nem isteni) a ki most kezd csak a színi pályát és már is szép r e m é n y e k r e j o g o s i t, azután B o r o n k a y, na már ez csakugyan nagy nyereség, hisz olyan szép játékot tud produkálni, hogy igazán sajnáljuk, hogy gyönyörű deli alakjának és bájos hangjának érvényesítésére csak olyan kis vidéki városocska kell hogy szolgáljon — mint D e b r e c z e n, sajnálva bár, de azért — tekintve jövőjét, már is átengednénk őt (s z i v e s e n) nagyobb színpadnak.

Hát aztán a női kórus, na ez egyszer aztán kitétt magáért a mi 6000 frtos directorunk. Szépek, — mint az égből pottyant angyalok és a mellett úgy fujják a kórust — aztán mindegyiknek a mamája is itt van, a mi szintén nagy előny a sok hátrányban, a miben leledzenék különben a társulat.

Szóval itt egy olyan c o m p l e t t társulattal állunk szembe — a milyen D e b r e c z e n b e n, mióta L ó d i híres társulatával a vásártérről eltávozott, — még nem volt.

Az eddig színrekerült darabok is mind hirdetik a roppant sikert, úgy hogy a vendégszereplést csak az ötödik előadásnál kellett megkezdeni, a régi tagokról azonban nem kell azért hinni, hogy ők nem volnának képesek a repertoirt fenntartani, hisz csak a direktort magát is élvezet lenne egy fél saison alatt tolytonosan hallgatni, midőn egy magas C-t kivág, a másik fél saisonban pedig itt van egy L e á r király, a mely (talán ki? — szedő fiu) eddig visszavonhatatlanul utolsó, akarom mondani páratlan a maga r e n é b e n.

Járjunk tehát, ha élvezni akarunk a színházba, és pártoljuk a művészetet, hiszen maga az a 17 kórusbéli hölgy is megérdemli, hogy foglalkozzanak velük, a kik közt az eddigi kopár táj valóságos virágos kertté lett varázsolva, kik közt sok a r ó z s a meg az egyéb fajta virág.

Kiss és Nagy.

Kiss: Nem tudná megmondani nekem, hogy miféle az az „**Emke**“?

Nagy: Nem ismerem, — hát hol látta komám?

Kiss: Én biz a „Debreczeni Ellenőr“-ben olvastam, hogy valamiféle „**Emke**“-nek lobogót akarnak csináltatni!

Nagy: Hm! Vajjon ki lehetett az?!

Kiss: Mán én okoskodtam rajta, hogy vajjon nem annyit tenne-e az hogy **E. m. k. e.** vagyis: Erdélyi magyar közművelődési egylet?!

Nagy: Így hát csak a pontokat felejtették ki közüle, mint T i s z a Kálmán az adott szavát a Bihari pontokból.

Kiss: Az ám! no lám!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy műhelyemet egy

☞ külföldi ☜

kártoló géppel

berendeztem, mi által azon helyzetben vagyok, hogy matrácoknak úgy ujonni elkészítését, mint felfrissítését a legjutányosabb áron eszközölhetem, — továbbá mindennemű szoba-berendezéseket, a kárpitos szakmába vágó minden munkát és

bútorjavításokat igen jutányos ár mellett

elvállalok, úgy szinte a legfinomabb és legszebb fantázia munkáknak a nálam nagy mennyiségben levő rajzok és minták szerinti izlésteljes elkészítésére vállalkozom.

Tisztelettel

KILLER EDE,

kárpitos és diszítő

nagyvárad-utca 2123. sz.

Miklósi Mózes ház.

Gyermekek köpönyegei

STERN IZIDOR

ajánlja

kész női ruha és paplan

gyári raktárat, dus választékban

a legolcsóbb árban.

Eső köpönyegek 4 frttól feljebb.

Bundák és Karmantyuk (Muff.)

CARBOLINIUM

leghathatósbb bemázoló és konzerváló szer, minden fajta fatárgyak és faművek részére,

➔ firniszban tört festékeket, ➔
padozat, bútor és kocsilak.
ECSET ÁRUK.

Rovarpor és poloska irtó szer. Fémtisztító pomáde.

CZUKROT, KÁVÉT, FRISS LIPTOI TURÓ és mindennemű

Fűszer, festék és anyag árukat

a legjobb minőségben és jutányos árban ajánl

GANOFSZKI LAJOS

Kék „Macská-“hoz
Czegléd-utca a „CASINÓ“ alatt.

GYÖRI IGNÁCZ

DEBRECZEN, Fő tér, Csapó-utca szeglet, a „Bika“ szállodával szemben.

Ajánlja az őszi időnyre dusan berendezett

fehérmű, divat, pipere, rövidaru és kézimunkák
raktárát, ugyszintén

Berliner és Triko derekakak,

fiu és leány ruhácskák,

Imperial, vigogne és szines KÖTŐPAMUTOK,

selyem, caschmir és Berliner kendők,

női és férfi Jaeger alsó ingek és nadrágok

és mindennemű gyermek fehérmű készletek.